

המכללה האקדמית נתניה

הקריה האקדמית של השרון

0000698

מדור בחינות

לפני התחלת הבחינה אנא קרא בעיון את ההוראות ומלא את הפרטים בכתב יד ברור: (שם לב, מחברות הבחינה נסרקות למאגר נתונים. יש להקפיד שלא לקפל / לתלוש / לכתוב בצבעים)

מרצה נכבד!

יש למלא את הציון ע"י השחרת המשבצות המתאימות, זאת בנוסף למילוי הציון במספר. במקביל יש לדאוג להעביר את טופס הציונים למדור בחינות.

מחברות המשך חייבות להיות מונחות בצורה עוקבת מתחת למחברת הראשית.

תאריך בדיקה 27.7.15

חתימת המרצה נ

1. על הנבחן להבחן בחדר בו הינו רשום.
2. בהגיעך לאולם הבחינה - הנח ליד המפקח על הבחינה חפצך האישיים הכוללים: תיקים, ספרים, מחברות ורשימות שונות.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למפקח על הבחינה, תעודת זהות או תעודת סטודנט בתוקף.
5. היציאה מאולם הבחינות לכל מטרה שהיא אסורה בהחלט פרט לנשים בהריון ומי שברשותן אשור רפואי מתאים. נבחן היוצא ללא רשות לא יורשה לחזור ולהמשיך את הבחינה.
6. יש להשמע להוראות המשגיח, אסור לשוחח או לעזוב את המקום או את חדר הבחינה ללא קבלת רשות המשגיח. הפונה בשאלה או בבקשה ירים ידו.
7. תלמיד המקבל לידי שאלון ואין בכוונתו להבחן, חובה עליו למלא פרטיו האישיים ע"ג המחברת. עזב התלמיד את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה דינו כדין נכשל.
8. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח.
9. יש לכתוב את התשובת בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים. הכותב טיטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
10. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה ויועמד לדין משמעתי.
11. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המפקח כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הכתיבה, למסור את המחברת עם השאלון למשגיח ולצאת מאולם הבחינה.

ציון			
מאות	עשרות	אחדות	
☐	☐	☐	1
	☐	☐	2
	☐	☐	3
	☐	☐	4
	☐	☐	5
	☐	☐	6
	☒	☒	7
	☐	☐	8
	☐	☐	9
	☐	☐	0

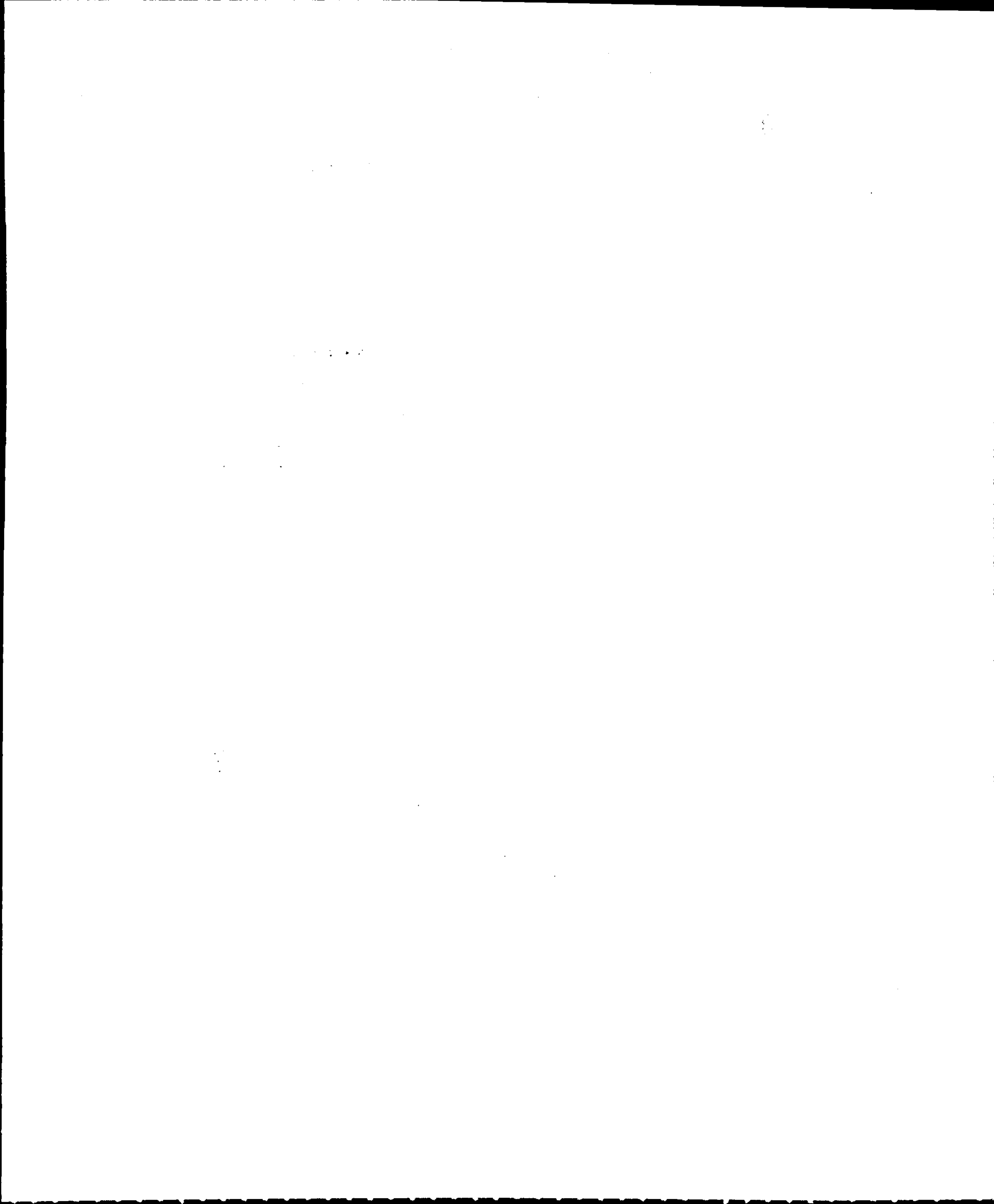
בהצלחה

יש לסמן מעבר לקו המסומן משני צדי הדף.
יש לכתוב את הבחינה בעט (כחול / שחור) בלבד.

שנה"ל - תש ס"ה
 סמסטר ב' מועד א'
 ביה"ס משפטים מס' הקורס 02-221-10
 שם המרצה ד"ר ג'ורג' וולף
 שם הקורס משפטים ספרי
 מבחן חלק
 תאריך הבחינה 16.7.15

שיים לבי השוליים! וכתבו יפני הסריקה. לכן, חל אוסור מוחלט לכתוב כאן.

המכללה
המכללה
המכללה
המכללה
המכללה

הנושא - הפסקת הדין - אין ציון נפש ספני נפש

א. ~~הציון~~ הציון של הציון הטבר' השני הפסקת הדין - המסכמה - אדם נשא
 אשה כפי שתיהיה המשכיות וזה רצונם בקריאה. למנוח שתהיה/הציון הטבר'
 שנתים מתווסף הפסקת הדין - מקורם חריצים - ניתן יהיה להצביע הפלה.
 (מאתום אף וחייביו), אם יש אחר ואין שום סיבה אחרת והמונח את הצורה
 (מוסמעת) הפלה של לכור הוותק לא קיימת ולא לעיוסא. לפי מקור ב' - שלב
המנוח - מנוח שהערה איננה חכה כשהו ורבו, היא חכה למנוח כיון שהאיש
 לבוא לא יבנה לקיים את המשכיות - מחיים שת"פ שמן סני לוא!. לפי המשפט
 הטבר' - האדם והפטר לא מתווסף מספיקי כשואה - אם יש אלה חוקת הלכות -
 יפסיקו. אור הדין. לפי מקור יט' - אב"פ - אין פסיקה אור הרמזה - לא רק
 אחר ממנו יש להפיל, הוא כל אחר שלם לזרוע כחוב, צעד לאמו - יש מקום
 להקל - משתמש בס' של "צור צפול" - לא ייתן במקרה הנ"ל הצורך הוא
 לא צפול - ולפי המשפט הטבר' אליה יהיה לצד מפני שאין ב' סיכוי זה/אחר.
 ב. ירחשיות, אין חק הפסקת במין המשפט הישראלי - והסודיה מוסמכת בתנ"ס
 בס' צור צפול 318 + חקיקת משנה אבל אין חקיקה ספציפית, מקובל מאו"ד
 לחשוב שהיות והפסקת המתפתח סדומ הוא תפק בלתי נפרד מזושה של נשאר
 הדין - אזי היא ורק היא רשאה להתנס אם להשיך או לא. אף חוק שי"י לכיוון האוסה
 קומה שאשה יש לכור אל זושה אף (ככל שהצבר ^(סינייה) נזק להפסקת הדין, לאשה
 און לכור - אל זושה לפי הוראה ס' 316 א לתנ"ס. לפי ס' 313 - איסור אל הפסקת
 הדין - והפסקת החוק לזה יהיה אברהם פלג, סק-הנס 2 שנים בלבד או 5 אולי
 לירות. ס' 314 - כפי שהווסא לא ישא באחריות פלגית יש למנוח ס' 2 תנאים -
 (מפסקים) 1. מוסר רפואי מוכר 2. אישור מהולדה. הפסקת הדין על אשור הולדה
 אלה כפי שאורה פלג - ישא בה רק הווסא ולא אף בתוך נושא הדין, המסקנה
 שאשה כהריון איננה אלף לכור אל זושה. נושא הדין היא לא אפטרופוס אל
 הפסקת אוסומסיו, ס' 316 מפרט 4 אולי מוצחק להפסקת הדין: א. האשה
 למטה מגיל נשואין/מלאו לה ס' 4. ב. ההריון נוסף מוחסיס אסורים (אריג/מחולל/שליאן)
 ג. הוותק באל מוס איננו נפש' ד. המשך ההריון אלל לסכן/לזרוע נזק לאשה. (הצייג
 פלגית וחל לא צונה אל הפסקת הדין, (לא ציוו אילה) אך היא בכח ~~למנוח~~
מלאו לפי ס' 316 א (אם מצוין פרטור להסכמה מוצק, לא יתן הפסקת המשפט
 הישראלי - (אפכה פוזתו אל אפין החקיקה) פס"ד פלג' ל"א 413/80 - שם (קבל
 כי לאה און מטצה מפני הווסדה. (קבלתי שפסקה חכם לכור ורצה הווסא סדומ)
 משתף פסקה - חוק הפסקת הדין ס' 2 - לכור לצדור מנחת סדומ בותשה. (אף זרין
 חושה שצמר הוא לקבל לכור במצדו אברה) ג. ל. לפי מקור ג' - משנה
הריון לאותקין (נקרא = מקשה לעצתי), הם פנים מחוין של מי קופטים -
 כל אור הפסקה לא יצא (הוציא ראשו) חזיה של האם קופטים - אם הוא מסכן
 חזיה (אפלי 3 כפי הצאתו באקרים אקרים) ולאות משום שקיימת א-סומטורה

התורה

התורה

התורה

התורה

התורה

התורה

מהמסכת הקומבגיה זהו כבוד היום
השנה הסיניו ברחו גסטא חיה
לכמה זלם כהרפגמה ההריון (1) טלם
הסימן מ-13 - סימן הקטורה ארבעה
לבושים כשכף וצורה מה ארבעה
אל ההריון. אם הסקה מילוי-בירה
יורה מיד על הסקה הריון (2)
אם לא-מילוי ארבעה רש ונכח
אלה כח-טלם.

המורה לכלל

המורה למורה

נהגיה

המורה לכלל

המורה למורה

נהגיה

הוא מאי (ושם בר קיימא) (אישיות משפטיות) והוא אנו נכחויות (פס.
2. אמר יצא כאש או רוחו. אזי שם וכל תעשה - מן השני לתפוח - אין לך אדוים
לחיי האם ~~והוא~~ או לחיי האב כי אין צוחן נפש בפני נפש. (כאותו נמשך)
מקור 3 - פסוק - ל' חסדא ~~שמה~~ ←
פוזיא טשו לא נוגעא מן - וירי הוא מאוס אל ח" האם - כי יש ל' פסוק רובץ
ואם יש פסוק רובץ מותר לפי מה אמר תתן יצא ל' הונו משיב - יש עני
סוגי ירצויה "1. רפיונה קיצי אצמי. 2. רפיונה קיצי שמום - ולזה לא
יבט להיות רובץ לפני שגה קיצי שמום - אצמי הוציא היא המסורה, אם
או בני קשר לומר - סיכון סכא. לפי מקור ה' - ורגל ←
מוכין מקבל את האבחה למדבר בסוכין שללבר יורה לאינו ואל יש מקום
לחולת פין רובץ. אך לא פו כוונתי - יתן ~~פסוק~~ והוציא ל' מתקנת כיהאמא
רופר - את האבחה (ממקרה שלנו. היא בטצמה חולה מה שיכתיב אבן אלה)
לא נוטן להצדיר מיהו הוצדף יתכן אותה הנשנה - אין צוחן נפש בפני נפש.
לפי היותה נמשכה - אם ברור מן מסכן אנתי נפש אך לפי נפש. לפי מקור
1 - פסוק של רובץ ← - לפני שפוזיא את האש יש לנו אשה כהון -
שנינו נפש מוח אחר - לא נפש ויתכן להצדיר היא לאשה כהון. לאתי שצא
נפש מוח נפש - "שהוא כל עשה". לפי מקור א' הרמאם ← הסיבה שלנו
לפיה האבחה אל מנת לבדיל את האם היא שהיא אבחה נחשה פסוק אחיואמו.
ואם לא נוטן להצדיל אה הנחשי אלא בפניו של הרוצח - מותר לפי מה הוצדף.
(מאנות האבחה הוא נפש) (לפניה של צד אינן יולד, מאורתה היא חלה
לנו יתן לקבל שהישור הצדעה ברחה איננה נפש). לפי מקור ב' - פסוק
צדף אצלה ← מותר להפסיק החון של אבחה החולה ממחה מוז שם
היווצר אל המחלה אפילו אצדף חושש לפרון וקר שהפסקת החון לא תפגע
היאם. מאופץ מקור ב' - פסוק ← סווד וחזשטלה שלנו מפקד
אור החון שם את הוצח חולה ממולה. כאשר אין שיה ~~שמה~~ שמהאשה
הפסקת החון - לא נפסק. פסוק צדף - נשדעה המרכזות היתה, היא המחלה
מסאור מתושיה ← שרנו צדפו אבחה את הברחה - ירושלמי הנה שלנו!
פוסט רוב נקבל שכאן הנה לפני המאור וחלה היא ונתב יצד שם
פסוק. אצל אצלון הריפוי יולד לפסוק כי הוא מסוד ממצד שכלה ומחש
צורף צחיה אלה לפסוקן. לפי פינוסון - אכאורה לא היה מדש שיצד כי אמר
להפסיק החון לפי ב' אצל - אם הפסד כה חמו אצד שמתצדף הפסקת
הכיוון והפרון לא הופסק כלל פלמוטשדו, אם מדש שיצדו. נפקית הקיס (ה)
הנזק היא טווד אפיה הפסדו. ~~אצל הוליה פסוק~~ ~~אצל הוליה פסוק~~
~~אצל הוליה פסוק~~ "לא יתנה תשובת" אצלן השלה הראשונה
הרצק האחרון של ~~הפסוק~~ הכתבה לפי א' הושבה וסוכו

במכרה צה פומלים אמ א ציזו
מול ח-ז הפיטנציות א האקה
אפ קא האבר אמ נכא וציון
ולא אמ קולמים (1) הרמב"ם
נכחן אבין נוצף (1) הוצע נגמ-
שהאבר ייה נוצף אמר האם אפ
ימרו אה אבא נכא רב אמר א
מקלה הא אהצו א בנה (1)

המכללה
המכללה
המכללה
המכללה
המכללה

השאלה להענות על שאלות פילוסופיות היא הסנה, אך הפילוסוף מניח את סמכונו לה.
 ולפיכך השאלה השנייה היא -> החוק הראשון של המשפחה של יאזל אנה
 על כך, וזאת לאו פילוסוף של שאלה על פניו לנסח את האמת הפילוסופית
 ותקוות (לפי המקורות שכתבתי למטה). ~~השאלה הראשונה היא -~~
 2. : אלו שאלות פילוסופיות? האמת והפילוסוף הם כחומר לענין הפסקה הראשונה מאחר
 ואין שום סיבה להעדיף את מנהג הפילוסוף חיי אמת. - אמנם זהו הפילוסוף
 הפילוסוף את אנה, אך אין היא יחידה למשורר נוסף ולפיכך על הפילוסוף חיי
 אדם של אחרים להענות. ~~לפי המשפט הפילוסופי - אם אין אלה חוקים~~
 הפילוסוף אין סיבה להעדיף את הפילוסוף הראשון. - הפילוסוף - הפילוסוף - אדם נוסף
 זוהי למעשה הפילוסוף והוא רצוננו במחשבה, כאן לא מדובר במקרים חריגים
 שיהיו להפסקה הפילוסוף, אלא הפילוסוף עצמו אחר הפילוסוף אין
 לענין זה הפסקה. לפי מקור א' - הפילוסוף - אדם חייב במחשבותיו ובהן.
 לענינו שאלה זו - היא צוויי הפילוסוף לענין הפסקה הפילוסוף שנאמר למטה -
 (מקור י"ט ע"ג) - לפיכך הפילוסוף אין צורך שפילוסוף מספיק - לא יאמר בתוכן
 שבוה"א ימלא. (הפילוסוף לא חמור) לענין זה מתעורר אם לא יתנועע על פני
 כפי - חומר הפילוסוף - מפני שהפילוסוף לא כוונה להפסקה את אנה. ה.ל. לא
 (למנוח על פני הפסקה א. עבר הפילוסוף, מצבה ל"א - הפילוסוף של חומר הפילוסוף הוא
 תעלולני בלתי לפי מקור ב' בלתי, סנהדרין ע"ג, א. - חומר הפילוסוף בלתי
 שיקראו על פני מקור א' אותה חובה - המקור ג' - ר"ל, סנהדרין י"א. ד"ה: תנא" - א.
 ויקרא, י"ט - לא תשמוע על פני ר"ל. 2. "אפסיתו" לו" - חומר הפילוסוף אבירה -
 לפי רש"י אם קיימת חובה זו, אזי חובה גם חומר הפילוסוף. 1. יש חובה
 פילוסוף - חומר הפילוסוף - הפילוסוף 2. או שיש - אלה כפי סבורה. 3. אבירה זהו - מן.
 לפי מקור ב' עבר מצוה לרמק"א, מצוה לא תעשה, ר"ל - אלה שלם יבנה
 הפילוסוף הפילוסוף אם יש אלו חובה כזו. לפי מקור ל' - קאב' - כלי משנה,
 פלכות רצח ושמות הפסח או, י"ב. - הפילוסוף חייב הפילוסוף אם יש
 לחיו - אכן אם הפילוסוף יותר מוצא ליה פסור הפילוסוף, מקור ה' היות הפילוסוף
 סנהדרין ע"ג, א. א. ח. מן - הפילוסוף יצא מן כשיוצא מוצא ארבעה עשר. מקור
 י"ב - מ' ח. ח. מ. הפילוסוף - חובה הפילוסוף אם אין ווצאל - הפילוסוף. מקור
 י"ב - הפילוסוף - ש"ת הפילוסוף, ותקד, סימן אלפ"ה (סימן תכ"ט) - כאשר מוצא חובה
 שהיונו מנסח את חו של הפילוסוף, א' (המקרה של האם יש אלו חובה
 לתרומה מן הפילוסוף או כליה על מנת לעצור את חקרי הפילוסוף הפילוסוף) יש
 לתרומה, אם הפילוסוף חמור אז על פיקוח לאו על הפילוסוף, אוראם לא - הפילוסוף
 לפי הרמק"א - אומר שאם לא עשה זאת אומר מצוה (כאשר יבנה) הוא אחר
 על "לא תעמוד על פני ר"ל". 3. "אלו ואלו פסקי אלה חיים" - הפילוסוף
 היות הפילוסוף חובה ^{מפני} הפילוסוף תנועה של הפילוסוף: חובה רבם ה. 2. לפי

בגובה 15 היה חזק ארון
 מסוגיה & צץ שטפה בלבד
 הימנה עם אישה הכומא,
 הישג והרמא והגולה האם
 החלטה ביהודי גרסה. מכוון
 להכשר חזק מהמקורה בשלמה
 אתר-אז יורג ט הפך.

(5)

הנוסח המלא, סמל, סמל מצויא, ג'ס. כה + סורמן י"ח, והורשלימי - ונשמי
מוצק קט, שוקה, בלפה א' - צוקר שמם על מפי סמכותה וזמנאו הסמכות של
הכמים או ציונים אפ"ח חוק - לפי מקוריה' סמל מנוח כ"ס, ק - ה' ופוזיה
פלג' - אמרי כי אפ"ח יע' לזרת לפי צוקר הרוח הם סמל מנוסח -

"אורי רבם אפ"ח" - אנני שוקני מצינוה אל מנת שלא ירמוי מתקו-
ואני יסעני נ' סיה"ה כהע ש' הפס"ד מוסדה וכל אתה ועשה פיו למצונו.

זה המחוקק האלפי פשוץ לחוקו. (למחר לאג יש לכתוב או פ"ח המוס
מלך מתקור) מקור כ"ח ספי חינוך מצוה תצ"ו - (פרש איןן לשם הלעג וציון
משפטי - זים לפי מקור יא - סמל, אחרון י"ח, ה - הפכה שפסקה בסות התי
פיונה לפי פ"ח הרוח (לא סת קנה), מקור י"ח ונכסו, אחרון, ה, א' י"ח "כאן
למחר" - לא החריפוהו ש"ח שסמל קמס"ד אלפי מ' האלפי - הרוח -
סות פלג. - זים אפ"ח ס' אפ"ח פשנוה הרוח - הפ"ח כפ"ח הרוח. לפי
פשוט לזכר - אפ"ח המחוקק האלפי פשוץ לחוק. א' אלפי זה ניצין סמל
נכס"ד מקור י"ח סמל רשע הפך כ"ח א - למחר יש או הסמכות היוחזקו -

לוקח ~~ה~~ אפ"ח - אפ"ח סמל. כולנו צריכים לקום אג"ו כון ~~ה~~
מקור י"ח, כון עוה וצוקור משפטי - חובה לפסק לפי פס"ד למחר שיהא ~~ה~~
(מקור י"ח - משנה בס' הפך שוקה, משנה ט, לפי צוקר רמ' יוסם - מקור כ"ח - פשוץ
הר"ן - צוקר י"ח - ויש חזקה כיכל פס"ד שחוקה' כון - א"ח הפלג' ה"ח אשר
פיונה הפל' - חובה הציון - מקור כ"ח - ממש תנחומא (נכס"ד), פשוץ, א' סמל כס
כל מה שזכרם אפ"ח יקומ! ~~ה~~ ז"ה (נכס"ד, ממש א' א' -) + מקור כ"ח -
צוקר הר"ן - פחשי' ז' ה - התנאי לכל התאמר לאל - שידי' א' פ"ח ס' א'
פי שכלם ומיסם הקנתם! - אסור לך לספור מהזמר ויש לפ"ח ~~ה~~ שכלם
(צוקר י"ח) למחר א' סמל של ש"ח - "תנאו של סמל" - הרוח ~~ה~~ (שכלם)
אונתומיה, פשוץ, מצינו - "צוקר של צ"ח ח"ן - שפסקה הרוח ס' יותר
היא הרכה ס' זכורג של חכמי הפכה (והשפט) לכות שהיו זים חובה לפי
שימוש סמל הפך כתם כצ' לכתאום או הפלג' יה חוק צמ"ח א' שוקה.
ה'! למיך הצוקר הפ"ח" שפ"ח לא, אם יקמ' סיה"ה שוקרה הפכה
של פ"ח חת' למיך פ"ח הוא צוקר מספיק צפ"ח - יתנו עב' לשוק א' או
(לפסק הר"ן), לפי מקור י"ח - ללא איין מחוקק לז"ח סמל מחוק! - אם לא
לפי של מצינו משפטי - אפ"ח מצוה פ"ח ורמו' לא תהיה מנודה לפסק, מפי
שמוקר פ"ח סמל ק"ח נז"ד - ש"ח סמל החתה הסוסני דחובה הפכה
ס' קפ"ח החת פ"ח הפ"ח חתה סמל פ"ח א' א' זה מה שצ"ח א' או
מפי שהיא התנחומה היוחזק' ש"ח א' חן יאפ"ח י"ח. ומפני הס' ס' ש"ח א' או
לפי סמל חובה הפכה - זים לפי החוק ^{המחוק} אלפי פ"ח יתנו לה לשוקה
(מקור י"ח) למיך זה - הפכה ~~ה~~ וקרה סמל חיים - מקרה זה

המכללה

המכללה

המכללה

המכללה

המכללה

המכללה

בשנת משה ג' 2 - טון א
מצומבא ה' ה' - ח' (ה' ה' ה')
א' ה' ה' ה' ה' (ה' ה')

ה' ה' ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה' ה' ה'

זוכ. עשי הנאמר לזכר (פסח הפסח) והוא נפש - לא יהיה נותן משיני שיין
 פוחים נפש ספסוף - ספרות מלי - מקורי ית - הרמאם - סוכני מחצלות וכן ממש
 זכיות מורג היא אמורה - איי אשיות = המקרה הזה הכלה - היא אמורה
 עמל תוספת - אמר היא לא עשה מטעה שזי - לא רוצה. עשי רבי חסר הלוי -
 זכיות מורג מחצלת זה עם רבתי 2 זוקור ט"ז - ספר חסידים, סימון קולל - אמר
 לכבד תפתיך טבאל של המוות - (כמו שאסור לקום את מותו של יצחק), במקור
 ב"ץ שנתן זכור ופנה יורה בזה סימון ט"ז, אביש משפ. שמאריך את חיו של
 האדם ואני כוצה להסיר אותו אל יפה הבחנה סין מטעה למחצלת - בהסתרת המלך
 המונע את המוות טבאל - (המקרה שלנו: מכירת הנשמה) - בהסתרת מקחינה
 משפטי - זה לא מטעה. דממוקן הפסטי יאונו ההצדקה היבשה של מטעה
 או מחצלת - היא נקשרת של אותו זוכר מטעה. במידה זו - הולדת הנשמה
 (אלהר למארכאון המצוקה) (שיחתי למנוח) עז שיופי אנשים בכוחות מצוה -
 פה אין אפשרות לנתק את החולה, ואם המכונה מטבסת את המנוח של האבן -
 זוכ המכונה לו מנלאר תפקיד החברה הנשימה ~~מצוה~~ - אל מותר להסיר את
 המנוח. (ממנו) ויקור ית - עמסי דקורס, מוסד קסן פרק 2 - היתה החמה המנוח
 "מחצלת" - אמר אתה עשה מטעה אקטסי שמותר. ~~מצוה~~. (מקור כ"ז - שטון
 לכרך, מקור כ"ה - רמזיני - פסקו עם ק) בחוק החולה הנכסר ממנו יש הבחנה
 בין טיפת רפואה למחזורי - אם רצילי - אסור לפסיקו, אם מחזורי - אפשר לא
 לתקן (אם מסויה לשהי יסק) אם חובב הויה מועד מיתה! ואופי חוק הפסח
 ואכן השר לה השניה - בן ופסח ~~הפסח~~ משפט הפסח ~~על פסח~~ ~~את פסח~~ ~~במנוח~~
 בזאת מפני ששניהם מנסים לאצן בין 2 פלכוכים קבלה - החס את מנוח
 האוסטונמה של האדם - שלא יארכו - את חיו כנגד לבנו. ~~קבלה~~
 המחוקק השבט שות המחרת חס. הפין פלכוכי אום התאבדו כהגד להשר
 זוא אוסר (אוסר סוה - ס' 2 לחוק החולה הנכה אמר) ומשפט השטח יש פלכוכ
 (מקורא - רמאם) כי אדם אנו שלט על חיו - ~~מצוה~~ מחות האוטונומיה, כי פלכוכין
 הפנסוסי הדבר האוטונומיה של החולה. בשר לאיפסי יש אצן כבדתי.
 ד. 3 דק שיפו עשי זער הפלכה (עשי יוני מקום שנא מוח. למל), אין סחתי
 אמרה לקצט א - פסק העין) + הנשא אחריה, שופט ספין פלכוכי - לפי מקור 2 -
 בפלי - 1 תורת ל' יול - הוא לא יוכל לזכור במידה ורשופט שינס והפח
 פ"ן מוחה! (מפני שמפואר בפניו) (פסח ~~פן~~ ~~לכל~~ ~~את~~ ~~החולה~~)
 ואין ספיות פין כוז מוחה יש אונת להוצר קטאת. הוש יכל לזכור במידה ורשופט
 א ויהי מוחה - ~~פסח~~ פני מוחה תורג ל שער - בתקלי כהנכה יוכה יוכל
 לזכור כאשר הפין טאה בפסח משנה (היה) לא מפחד (מח) זות יהל כה) ולא
 ופיה אפשר במידה והפין טאה בסיקול פסח לפי ~~מקובל~~ -
 לפיו סורבוא לפי פכית "תנו" של אבן א"י שהוצר טאה טפח כמע הפכה -

במקורו הוצגו שבע נקודות.
אולם מצדו הוסיף ב"ד הפ"ד וז"ל
קצו ק"ו ח"ב זמ"ל מ סמ"כ (2)

הג"ה

הג"ה

הג"ה

הג"ה

הג"ה

הג"ה

על אף סירובם של צבא אטלר + ל' יהודה - דברים קוים. ע"כ כיום לא הלכה
 פה צ"ק אלא אני שחשקתי שמוטלה! (הנ"מ וקום פה טו. לא) - מהרומה.
 ה' מקור - בע"ז "אין פוצה ארשקם יותר על כפי צמיון" - אסור שש"ס של
 הכופים יהיו יותר מהחטוף! לא תעשה הפצין. פסי"ק קים מפני שהצבא יאוצר חטוף
 וקשה (לכנות על הקהילה) ~~מקור~~ ואם ישלמו יותר - הסכום יהיה ואלה ויתחיל
 לפיק על הקהילה - מקורה' (בע"ז יסין) אמרים שהס"מ הלכתי הוד הט"ס
 פרומינטי - העשוב. אך אמר אבי - אולי אותו אחד שפרה אר בתו (מני סאת סכום)
 אלה לאו כמקור לרצון החכמה (הוכחה נסתרה) לפי בל"ג זכ"ל - השיקוף המדויק
 (הוא הסחתי - אלא כן לא היה לשמם אפשרות לאפשר לו (ראובן) לעצור אותה.
 לפי הדמ"ס + ס' ארש"ז (רבי ושל"ק אה) - השיקוף המכריח - הקסחוני ס' אר. - צ"ק
החבר לא יהיה (יוק ט') א' (כמורה ואלכו - אור שווה שיהיה קטן מהכופה) - לעבור
 כי ה' המורה מופרז - (תשובה לשאלה הערה) - 20 מועדים לא עם אלה היוצא - צ"ו
 פה אלה הסחוני קשה מוצי' (צו העשייה אלתק ה-2) - כי "אין לשלם כופר סכור
 שבני יותר משק"ו". אל"ן התקן הראשון של השאלה, וכן יהיה מותר ע' לפדור לפי התמון
 פרישין - "פוחק צובאר" - מפני שצ"ו יפחוק אר הצובאר - היא ואל לממן סלצמו
 אן קשי לצובאר (אול) (הפכתי אור העשוק) אלתק הראשון העשוקה קן לשני - לא
 (אם הצד השני לא יספיק אור נמון הסחוני - סל"ו אלא ופ"ט - לא היה
 אף) (מקור' - הרמ"ב - אין פוצה, אמת יתקין אל"ם - שלא יהיו האדם והש"ס
 אומר כי זה כאשר שקפתם כות חיים לשקוי - האכזה שהשקוי נתן ססקר לא
 מצד יקרה לעצמך סל צמו!

רח' סומר מנשך וזמ' אלה ה' המצ"ס
 החונה אפצה (2)

אסרה הירמ"ס - אישה הרה מונן (3)
 והרה ישל" (3)

ᲛᲗᲗᲗ ᲛᲗᲗᲗᲗ ᲛᲗᲗᲗᲗ ᲛᲗᲗᲗ ᲛᲗᲗᲗᲗ ᲛᲗᲗᲗᲗ ᲛᲗᲗᲗᲗ

১১১১

১১১১১১

১১১১১১

১১১১

১১১১১১

১১১১১১

১১১১

১১১১১১১১

১১১১১১

১১১১

১১১১১১১১

১১১১১১

המלכה

המלכה

המלכה

המלכה

המלכה

המלכה

55555

55555555

5555555

55555

55555555

5555555

555555

55555555

5555555

555555

555555555

5555555

